

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 12 listopada 2020 r.

DIH-2.709.55.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 173/2020

Na podstawie art. 138 § 2 w związku z art. 189k § 1 pkt 2-4, § 1 i § 3 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm) oraz w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 30 lipca 2020 r., złożonego przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę Jacka Żygadło prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą **HANDEL – USŁUGI JACEK ŻYGADŁO** w Widuchowej – od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 lipca 2020 r. nr WPN.8361.187.2019, odmawiającej umorzenia w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 6c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.)

postanawia

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 7 sierpnia 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie z 30 lipca

2020 r., złożone przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 1 października 2019 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia z 1 października 2019 r. nr WPN/U-152/19, przeprowadzili kontrolę w należącym do Strony składzie opału przy (...).

Przed ujawnieniem charakteru służbowego, działając na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali zakupu kontrolnego paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, wprowadzanego do obrotu przez kontrolowanego Przedsiębiorcę w opakowaniach jednostkowych, tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek w ilości 2 worków po 30 kg każdy. Strona za powyższy zakup wyliczyła, zażądała i pobrała należność, wydając paragon fiskalny potwierdzający dokonaną transakcję. Przedsiębiorca nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe będące przedmiotem zakupu kontrolnego wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zwanego świadectwem jakości ani nie przekazał potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości dla tego paliwa stałego. Po dokonaniu zakupu kontrolnego inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ujawnili charakter służbowy i za pokwitowaniem wręczyli kontrolowanemu Przedsiębiorcy upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Paliwo stałe będące przedmiotem zakupu kontrolnego zostało zwrócone Przedsiębiorcy w stanie nienaruszonym za zwrotem wniesionej zapłaty.

Powyższe ustalenia, zostały zawarte w protokole kontroli z 3 października 2019 r. nr akt kontroli WPN.8361.187.2019, podpisanym przez Stronę bez uwag. W treści protokołu kontrolowany Przedsiębiorca został poinformowany, iż na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 19 listopada 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości dla

paliw stałych i nieprzekazywania ich potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii, co narusza art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył Stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Przedsiębiorcę wezwano do przedstawienia informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli.

Strona w piśmie z 26 listopada 2019 r. wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary z uwagi na sytuację rodzinną i finansową, która w przypadku orzeczenia sankcji uniemożliwia jej zapłacenie. Ponadto poinformowała o ilości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 31 grudnia 2019 r. wydał decyzję WPN.8361.187.2019, w której wymierzył Stronie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o którym mowa w art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na to, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa i nie przekazywał nabywcy poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości.

Strona pismem z 3 stycznia 2020 r., odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 31 grudnia 2019 r., WPN.8361.187.2019 i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie nałożonej kary pieniężnej.

Pismem z 6 lutego 2020 r. (sygnatura DIH-2.709.9.2020.PŁ) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Decyzją z 21 kwietnia 2020 r. nr DIH-2 Nr 53/2020, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję z 31 grudnia 2019 r., WPN.8361.187.2019.

Pismem z 30 kwietnia 2020 r. Strona wniosła o umorzenie kary pieniężnej w całości lub w części.

Pismem z 18 maja 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie umorzenia w całości lub w części kary pieniężnej oraz poinformował, że na podstawie art. 10

§ 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie tym organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę także do przekazania informacji wskazujących na wystąpienie ciężkiej sytuacji Strony oraz uprawdopodobniających skutki ekonomiczne jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla Strony.

Przy piśmie z 25 maja 2020 r. Przedsiębiorca przedłożył dokumenty, które w jego ocenie wskazują na wystąpienie ciężkiej sytuacji oraz uprawdopodobniają negatywne skutki ekonomiczne jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 14 lipca 2020 r. nr WPN.8361.187.2019, odmówił umorzenia w całości wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Pismem z 30 lipca 2020 r. Strona – reprezentowana przez pełnomocnika - odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 lipca 2020 r. nr WPN.8361.187.2019, wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie o umorzeniu wymierzonej kary. Zaskarżonej decyzji, Strona zarzuciła obrazę przepisów art. 7, art. 77 i art. 189k § 1 Kpa.

Pismem z 18 sierpnia 2020 r. (sygnatura DIH-2.709.55.2020.CS) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z 14 września 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 12 października 2020 r.

Postanowieniem z 7 października 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 12 listopada 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 7 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm), dalej zwanej „Kpa”, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Wyrażona w powyższym przepisie zasada prawdy obiektywnej zobowiązuje organy administracji publicznej do ustalenia stanu faktycznego tak aby odpowiadał on rzeczywistości. Dopiero ustalony zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej stan faktyczny może stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w myśl art. 77 § 1 Kpa, który zobowiązuje organ do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 189k Kpa § 1 organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

§ 2. W przypadku umorzenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej umorzeniu podlegają także odsetki za zwłokę w całości lub takiej części, w jakiej została umorzona zaległa administracyjna kara pieniężna.

§ 3. Właściwy organ, na wniosek strony prowadzącej działalność gospodarczą, może udzielać określonych w § 1 ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;

3) stanowią pomoc publiczną:

- a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
- b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
- c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenie inne niż wymienione w lit. a i b.

§ 4. W przypadku pomocy publicznej określonej w § 3 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w § 3 pkt 2, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy, zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

§ 4a. Do pomocy publicznej, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, przeznaczonej na restrukturyzację, stosuje się:

1) w zakresie warunków udzielania tej pomocy:

- a) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 243, z późn. zm.),
- b) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2020 r. o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców (Dz.U. poz. 1298);

2) w zakresie trybu udzielania tej pomocy - przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2020 r. o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców.

Z treści powyższego przepisu wynika, że w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez stronę prowadzącą działalność gospodarczą, organ jest zobowiązany ustalić, czy ulga, o którą wnioskuje strona stanowi pomoc publiczną. W przypadku, gdy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej organ może rozpatryć wniosek strony w oparciu o przesłanki art. 189k § 1 Kpa. Natomiast w przypadku, gdy wnioskowana ulga stanowi pomoc publiczną organ zobowiązany jest ustalić o jaki rodzaj pomocy publicznej wymieniony w art. 189k § 3 pkt 2 i 3 Kpa strona się ubiega i ustalić czy wnioskowana pomoc jest dopuszczalna.

W rozpatrywanej sprawie Strona we wniosku z 30 kwietnia 2020 r. zwróciła się o umorzenie kary administracyjnej w całości lub części. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że Strona prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. Powyższa informacja znajduje

potwierdzenie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 18 maja 2020 r. wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji wskazujących na wystąpienie ciężkiej sytuacji Strony oraz uprawdopodobniających skutki ekonomiczne jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla Strony. Jednakże organ I instancji nie wezwał Przedsiębiorcy do wskazania o jaki rodzaj pomocy wskazany w art. 189k Kpa się ubiega. Natomiast w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stwierdził, że Strona złożyła wniosek o zastosowanie ulgi, o której mowa w art. 189k Kpa, poprzez umorzenie kwoty kary w całości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że zgodnie z art. 61 § 1 Kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Organ administracji publicznej nie jest uprawniony do swobodnego interpretowania żądania strony. O tym jaka jest treść żądania, która wyznacza przedmiot postępowania decyduje strona. Niedopuszczalne jest mieszanie trybów postępowania, tj. traktowanie postępowania wszczętego na wniosek, tak jak postępowania wszczętego z urzędu. W razie wszczęcia postępowania na wniosek, obowiązkiem organu administracji jest dokładne ustalenie treści żądania strony, która wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ związany jest tym żądaniem. Treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego lub normę prawa procesowego, która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania. Jeśli organ, do którego złożony został wniosek o wszczęcie postępowania ma wątpliwości co do tego, czego dotyczy wniosek - obowiązkiem tego organu jest podjęcie z urzędu czynności wyjaśnienia treści żądania strony. Organ orzekający nie ma prawa domniemywać woli wnioskodawcy co do tego w jakim trybie ma być prowadzone postępowanie. Żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego w określonym trybie obliguje organ do przeprowadzenia postępowania w powyższym trybie, a w razie wątpliwości sprecyzowanie żądania należy do strony, nie zaś do sfery ocennej organu administracji (por. wyrok WSA w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 2419/10).

Jak uprzednio wykazano Strona prowadzi działalność gospodarczą, zatem we wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej powinna określić, czy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej czy stanowi pomoc publiczną i określić jej rodzaj. Przedsiębiorca we wniosku z 30 kwietnia 2020 r. nie wskazał powyższej informacji. Ponieważ postępowanie w tej sprawie toczy się na wniosek strony, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej był zobowiązany do wyjaśnienia i ustalenia żądania Przedsiębiorcy w tym zakresie. Organ I instancji nie poczynił ustaleń co do kwestii czy wnioskowana ulga w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej nie stanowi pomocy

publicznej czy też stanowi pomoc publiczną ze wskazaniem rodzaju pomocy publicznej. Zatem materiał dowodowy został zebrany w sposób niewyczerpujący, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do kwestii czy Strona zasługiwała na udzielenie ulgi.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji nie sprostął wymaganiom wynikającym z art. 7 i art. 77 § 1 Kpa ponieważ w tej sprawie, nie ustalił stanu faktycznego i w konsekwencji wydał decyzję z naruszeniem ww. przepisów postępowania. Konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie decyzji. Jeżeli wnioskowana ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, należy ustalić o jaki rodzaj pomocy chodzi i czy jest ona dopuszczalna. Przeprowadzenie postępowania w powyższym zakresie przez organ odwoławczy stanowiłby złamanie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 15 Kpa.

Wykazane w ustaleniach faktycznych braki uniemożliwiają merytoryczną ocenę decyzji organu I instancji.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ I instancji powinien ustalić treść żądania strony w zakresie wnioskowanej ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Następnie przeprowadzić powinien postępowanie z zastosowaniem przepisów prawa właściwych ze względu na treść wniosku Strony.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Od niniejszej decyzji stronie nie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
2. Od sprzeciwów wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, który w przypadku sprzeciwów wynosi 100 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 64a § 1, art. 64b § 3, art. 64c § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/